

Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning 2021

Hjärup 23:1, fornlämning L1989:8188

HUSBYGGE

Staffanstorps kommun
Skåne län

Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning 2021

Hjärup 23:1, fornlämning L1989:8188

HUSBYGGE

Staffanstorps kommun
Skåne län

Skånearkeologi AB

Per Sarnäs

Midgårdsgatan 3

216 19 Malmö

Tel: 0708-82 78 16

E-post: info@skanearkeologi.se

Webb: www.skanearkeologi.se

Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning 2021

Hjärup 23:1, fornlämning L1989:8188

Husbygge

Staffanstorps kommun

Skåne län

Skånearkeologi

Rapport 2023:2

Författare: Per Sarnäs

Grafisk form: Anders Gutehall

Omslagsbild: Laga delningskarta från 1795

Kartor: © Lantmäteriet/Metria ordernr 946910

© Skånearkeologi 2023

Innehåll

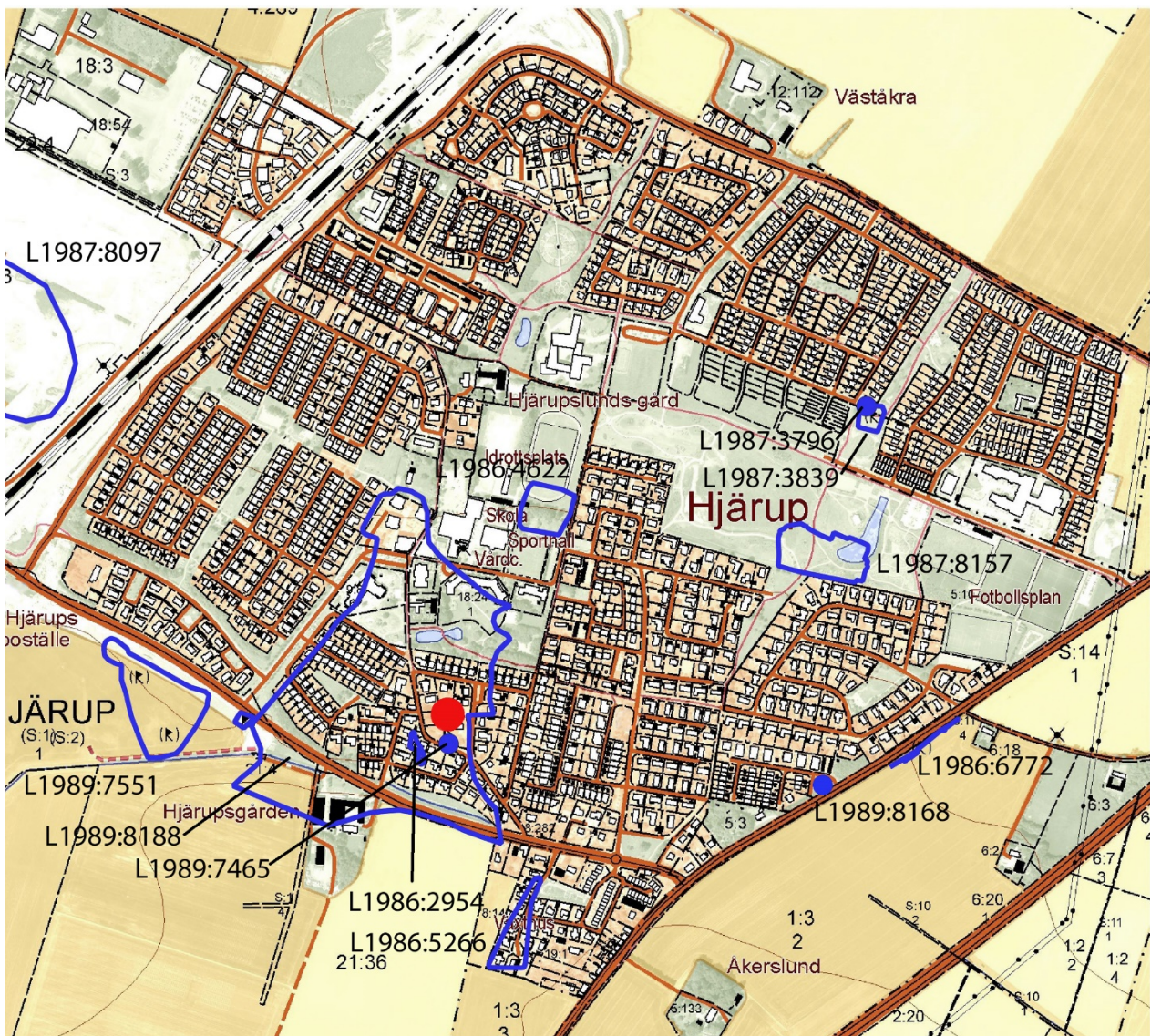
Sammanfattning	5
Inledning	6
Syfte och metod	6
Topografi och fornlämningsmiljö	6
Tidigare undersökningar	7
Undersökningsresultat	8
Tolkning och källkritik	9
Referenser	12
Tekniska och administrativa uppgifter	13

Figur 1. Karta över Skåne med Staffanstorps kommun markerat med blå färg.

Figur 2. Utsnitt ur fastighetskartan över Hjärup med undersökningsområdet markerat med röd fylld cirkel och fornlämningar med blå linje eller blå prick (L1989:8188).

© Lantmäteriet

Sammanfattning

Med anledning av att Kristian Åsberg planerade uppföra en annexbyggnad på fastigheten Hjärup 23:1 som ligger inom Hjärups bytomt (L1989:8188), beslutade länsstyrelsen Skåne om en arkeologisk undersökning i form av en schaktningsövervakning.

Undersökningen har genomförts enligt en metodik som har praktiserats på intilliggande undersökningar inom fastigheterna Hjärup 9:8, 21:38 och Hjärup 23:2–3. Inom dessa undersökningar avbanades äldre matjord och kulturlager skiktvis med metalldetektoravsökning mellan avbaningsskikten.

Sammanlagt 107 m² fördelat på två schakt avbanades och schaktdjupet översteg mestadels en meter. Jordlagret utgjordes av matjord och äldre kulturpåverkad matjord. I schakten framkom sammanlagt 31 stolphål, 4 gropar, 1 brunn och en stenläggning.

Vid metalldetektoravsökningen påträffade flertalet metallföremål, i synnerhet i den norra delen av undersökningsområdet. Förutom tre mynt påträffades en bultlåsnyckel, en fragmentarisk ölhane i form av en tupp och två mungigor. Ej tillvaratagna fynd utgjordes av ett fragment av ett rivjärn i koppar, en muskötkula med gjuttapp, mönstrad kopparplåt med små spikhål?, en halv skilling från 1819, halv skilling från 1829 och en tioöring från Christian IX regentperiod (1863–1906). De tre av mynten har getts en numismatisk bestämning till Christopher II (1319–1332) (LUHM 33 065:1), Erik Menved (1286–1319) (LUHM 33 065:2) och Drottning Kristina (1632–1654). Bestämningen av myntet från Christopher II är något osäker men kan vara präglad under perioden 1330–1339 på Norra Jylland. Myntet från Erik Menveds regentperiod är präglad i Slesvig under perioden 1300–1309. Myntet från Drottning Kristinas regentperiod har präglats i Nyköping 1634.

Stenläggningen var rektangulär och mätte ca 1 x 0,9 m och var något skadad i västra delen. I sektionen strax under stenläggningen framkom några bitar av rumpkavel med grön glasyr. Stenläggningen har troligen utgjort en del av ett ingångsparti till den äldre bebyggelse som föregått den nuvarande gården. Intill stenläggningen påträffades två mungigor och en del av ett rivjärn. Det förekom ytterst lite keramik, djurben, tegel eller yngre fynd i schaktmassorna.

Figur 3. Fotot visar de två mungigorna som påträffades tillsammans i norra delen av husschaktet (LUHM 33 065:6). Foto: LUHM. Skala 1:1.

Inledning

Med anledning av att Kristian Åsberg planerade uppföra en annexbyggnad på fastigheten Hjärup 23:1 som ligger inom Hjäruks bytomt (L1989:8188), beslutade länsstyrelsen Skåne om en arkeologisk undersökning i form av en schaktningsövervakning.

Konserveringen har utförts av Lunds universitets historiska museum och myntbestämningen har gjorts av Gitte Ingvarson vid samma institution.

Syfte och metod

Syftet med undersökningen var att på ett vetenskapligt sätt dokumentera lämningarna.

Undersökningen har genomförts enligt en metodik som har praktiserats på intilliggande undersökningar inom fastigheterna Hjärup 9:8, 21:38 (Schmidt Sabo 2016) och Hjärup 23:2–3 (Sarnäs 2022). Inom dessa undersökningar avbanades äldre matjord och kulturlager skiktvis med metalldetektoravsökning mellan avbaningsskikten. Föremål av järn ignorerades mestadels. Framkomna fynd mättes in med en RTK-GNSS. Anläggningar har likaså undersökts med metalldetektor. Även anläggningar och schakt har mätts in med en RTK-GNSS. Anläggningar undersöktes med spade och skärslev. Sektioner ritades i skala 1:20.

Topografi och fornlämningsmiljö

Hjäruks by ligger några kilometer sydväst om Lund, cirka 4,5 km in från kusten, i ett flackt odlingslandskap omkring 15 m ö.h. Drygt en kilometer öster om byn ligger centralplatsen Uppåkra med sina omfattande lämningar från järnåldern.

Äldsta skriftliga belägget härrör från år 1145 då det skrivs Hyathorp (Skånsk ortnamnsdatabas). Enligt Göran Hallberg kan Hjärup möjligen vara ett prepositionsnamn *hia thorp (i) som betyder ”vid nybygget” (Hallberg 1991 s.282).

Undersökningsområdet låg inom ägorna för gård nr 9 enligt laga delningskarta från 1795. Efter enskiftet 1811 ligger gården kvar i byn och kom att omfatta även läget för gård nr 6. Byggnaderna för gård nr 9 låg tidigare längre norrut inom tomten (Lantmäteriet historiska kartor).

Undersökningsområdet låg norr om de två större undersökningar som UV Syd genomförde 2009 och 2015–2016 (se Tidigare undersökningar) och ligger inom det område som Katalin Schmidt Sabo bedömt utgöra den ursprungliga storgårdens tomt (Schmidt Sabo 2018).

I och omkring Hjäruks by förekommer rikligt med kända fornlämningar. Flera av fornlämningarna har framkommit i samband med arkeologiska insatser inom bytomten.

L1986:2954 Boplatsområde – Boplats med en utbredning av ca 55 x 7–15 m som är undersökt och borttagen. Vid en undersökning år 2009, av Hjäruks bytomt (L1989:8188), påträffade man den äldsta fasen på platsen i form av ett långhus som daterades till sen förromersk järnålder. Nästa fas härrörde från äldre romersk järnålder och bestod av en brunn samt ett ca 5 x 12 m stort lager som utbreddes sig över ett tiotal gropar. I flera av groparna påträffades keramik. Lämningarna tolkades som ett gropsystem inom ett litet våtmarksområde.

L1986:4622 Boplats – Boplats med en utbredning av 80 x 80 m som är undersökt och borttagen. Inom området påträffades ett antal stolphål, samt en förmodad brunn med yttlig förekomst av bränd lera, träkol och keramik. Stolphålen tolkades utgöra spår efter takbärande stolpar i någon form av huskonstruktion. Ytterligare stolphål och en ränna framkom i ett schakt som drogs ca 30 m söder om anläggningskoncentrationen. Påträffad vid utredning 2011.

L1986:5266 Boplats – Boplats med en utbredning av ca 165 x 12–65 m som är undersökt och borttagen. Lämningarna utgjordes av 3 gropar, 2 stolphål och 1 stenavtryck. Påträffades i samband med särskild utredning år 2012.

L1986:6772 Boplats – Boplats som delvis är undersökt. Inom ett 140 x 1–5 m stort område påträffades 16 stolphål, 9 gropar och 2 härdar. Lämningarna framkom vid arkeologisk förundersökning inför VA-dragning år 2013. Fynd av bl.a. slagen flinta, keramik och djurben.

L1987:3796 Boplatsområde – Boplats med en utbredning av ca 45 x 40 m. Framkom vid en särskild utredning år 2005.

L1987:3839 Flatmarksgrav – Urnegrav med brända ben. På grund av odlingskador återstod endast bottendelen av urnan. Benen härrör från en tonåring, troligen 15–18 år gammal. Datering utifrån keramiken till yngre bronsålder/förromersk järnålder. Urnegraven påträffad vid en år 2006 utförd arkeologisk förundersökning med anledning av husbyggnation.

L1987:8097 Boplatsområde – Grav- och boplatsområde som är undersökt och borttaget. Vid arkeologisk utredning drogs 22 sökschakt varvid 167 anläggningar bestående av mestadels stolphål, boplatsgropar och härdar framkom. En boplatslämning framkom centralt på en höjd i området har preliminärt daterats till järnålder. Inom området framkom en mängd anläggningar, varav flera med keramik och bearbetad flinta i ytan. Vid en koncentration av stolphål påträffades även en fragmenterad vridkvarn.

L1987:8157 Boplatsområde – Boplats med en utbredning av ca 150 x 70 m som är undersökt och borttagen. Boplatsen framkom vid särskild utredning år 2005. Anläggningarna bestod av gropar, härdar, stolphål och en brunn samt en våtmark. Ställvis låg stolphålen i grupper varför man kan räkna med att det finns huskonstruktioner dolda under mark. I en grop påträffades keramik som innehöll delar av trattbägare från tidigneolitikum. I en annan grop framkom keramik som kunde härröra från neolitikum eller från järnålder. Boplatsen fortsatte åt söder utanför utredningsområdet.

L1989:7465 Runristning – Runsten av granit som är 1,4 m hög, 0,6 m bred och 0,25–0,4 m tjock. På stenens norra och södra sidor finns runor. Stenen är rest i en "stenhög" som är 6,5 x 3 m stor och 1 m hög. Runorna ska läsas: "Navne reste denna sten efter sin broder Toke. Han var död västerut".

L1989:7551 Boplatsområde – Boplats med en utbredning av ca 250 x 200 m som delvis har undersökts. Vid en arkeologisk utredning år 2005 påträffades 7 stolphål, 4 gropar och 1 ränna samt fynd av bearbetad flinta och djurben. Vid en arkeologisk förundersökning 1996 påträffades stolphål, störhål, gropar, härdar och kokgropar.

L1989:8168 Vägmarke – Milstolpe, granit, 1,5 m hög, 0,45 m bred och 0,2 m tjock. På stenens Ö sida finns följande text: "1/2 M". Stenen flyttad 2023 från Klockaregårdsvägen dit den flyttats från ursprunglig plats som är okänd.

L1989:8188 Bytomt/gårdstomt – Bytomt med en utbredning av ca 570 x 450 m. Vid olika undersökningar i samband med exploatering för villabebyggelse, påträffades gårdsanläggningar från vikingatid och framåt. Den äldsta fasen är daterad till 900-talet.

TIDIGARE UNDERSÖKNINGAR

Vid en undersökning år 2009 inom det historiska läget för gård nr 6 framkom förutom yngre lämningar från gård nr 6 även flera bebyggelsefaser från förromersk järnålder fram till sen vikingatid. Den vikingatida fasen utgjordes av en storgård som bestod av en hallbyggnad som var 42 m lång och åtta meter bred. Förutom hallbyggnaden påträffades flera mindre byggnader som bedömdes ingå i gårdens bebyggelse. I samband med undersökningen av storgården framkom flera högstatusfynd (Schmidt Sabo 2011). Inom fastigheten Hjärup 21:38 (Äppelhagen) genomfördes 2015 en arkeologisk undersökning inom en 1 230 m² stor yta. Det framkom ett stort antal anläggningar, framför allt stolphål varav en del bedömts ingå i sammanlagt åtta hus. Därtill framkom två grophus. Man tyckte sig kunna se fyra bebyggelsefaser: 450–600 e.Kr., 850–1050 e.Kr., 1050–1200 e.Kr. och 1250–1800 e.Kr. Den första arkeologiska undersökningen i Hjärup företogs åren 1986–1987 på platsen för gård nr 8. Kulturlager med en mäktighet på upp till en halv meter framkom med rikliga bebyggelselämningar och ett omfattande fyndmaterial från sen vikingatid–nyare tid. Den första fasen, cirka 950–1100-talet, visade sig främst i områdets centrala del i form av två treskeppiga stolphus. Byggnaderna har efterhand tolkats tillhöra den nyupptäckta vikingatida storgården. Övriga lämningar tolkades ha hört samman med det historiskt kända gårdsläget nr 8, som från 1100-talet var uppdelad på två enheter. Förutom huslämningarna med tillhörande härdar/ugnar och golvlag, undersöktes även brunnar, gropar, härdar, rännor och en lerbotten. År 1991 förundersöktes ett område i bytomtens nordöstra del men inga fornlämningar påträffades. År 2011 utfördes en översiktlig förundersökning i bytomtens norra del på platsen för gårdarna nr 4 och 10. I väster framkom stolphål efter en bebyggelse från järnålder och ett möjligt hus från 1200-talet. Utöver stolphål påträffades gropar, diken och en sentida brunn. Området var kraftigt förstört av modern bebyggelse (Schmidt Sabo 2016).

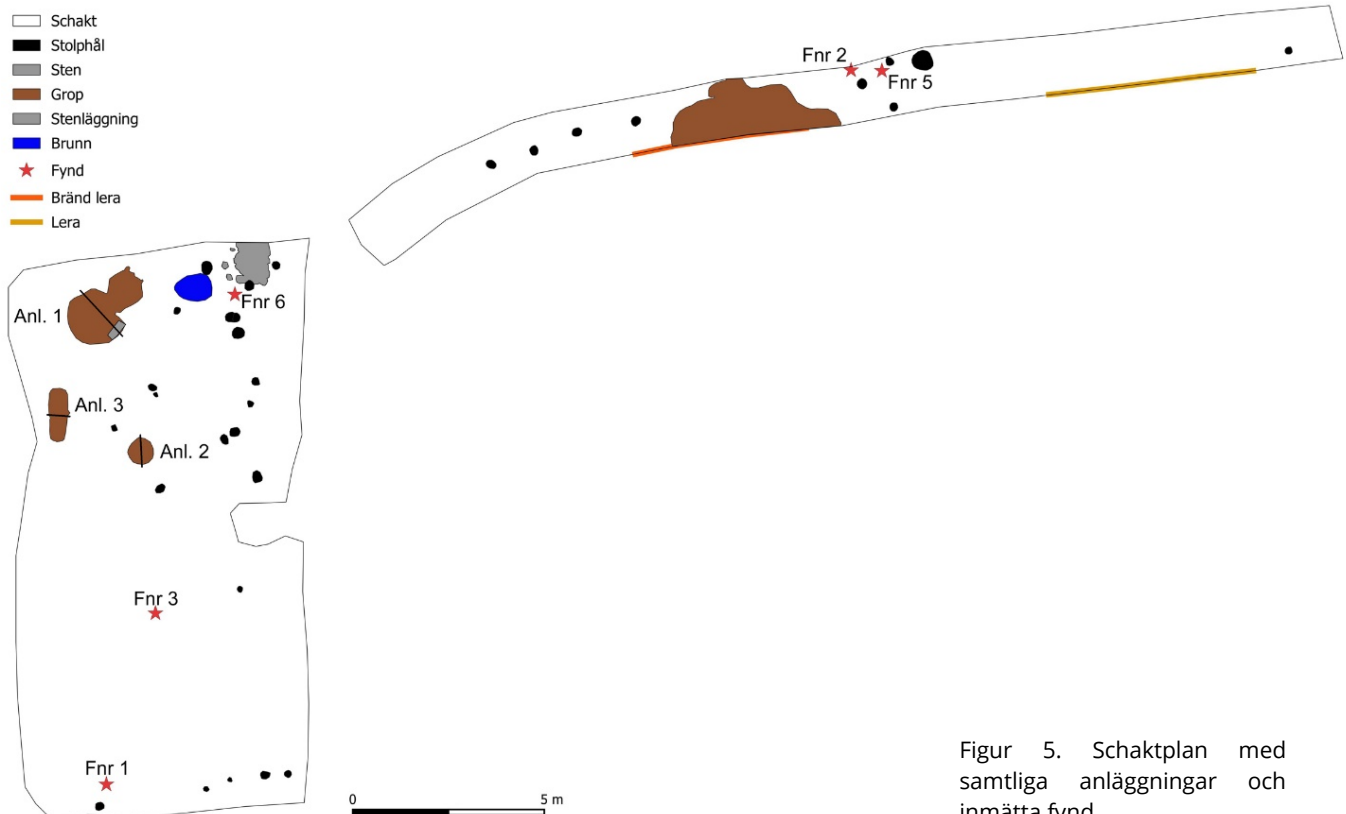
Figur 4. Bultlåsnnyckeln som påträffades i ledningsschaktet (LUHM 33 065:4). Foto: LUHM. Skala 1:1.

Parallellt med undersökningarna inom Hjärup 23:1 genomfördes en arkeologisk undersökning i form av en schaktningsövervakning inom de två intilliggande fastigheterna Hjärup 23:2–3. Två schakt om 184 respektive 240 m² undersöktes (figur 10). Inom Hjärup 23:2 framkom nio stolphål, fyra gropar och tre diken. Inom Hjärup 23:3 framkom 27 stolphål, fem gropar och en härd. Vid matjordsavbanningen genomfördes skiktvisa metall-detektoravsökningar inom båda fastigheterna. Inom Hjärup 23:2 påträffades i matjorden en arm till en hopfällbar balansvåg och en sölja. Inom Hjärup 23:3 påträffades fyra mynt, en försilvrade doppsko, ett slaviskt knivslidesbeslag, en bikonisk sländtrissa av bly, en fragmentarisk bjällra och ett oidentifierat föremål i Cu-legering. De fyra mynten som är mycket slitna har präglats i Lund under Magnus Eriksson (1332–1360), i Ribe under Christoffer II (1319–1332), åren 1300–1309 och en sösling präglad under Sören Norby. Den försilvrade doppskon torde kunna dateras till 1000–1100-tal. Knivslidesbeslaget torde kunna dateras till tidig medeltid. Schaktet inom Hjärup 23:2 låg endast ca 4 m väster om husschaktet inom Hjärup 23:1. Schaktet inom Hjärup 23:3 låg ca 10 m sydost om schaktet inom Hjärup 23:1.

Undersökningsresultat

Undersökningen genomfördes genom skiktvis avbanning med grävmaskin och metallde-tektering av varje skikt. Sammanlagt 107 m² fördelat på två schakt avbannades och schakt-djupet översteg mestadels en meter. Jordlagret utgjordes av matjord och äldre kulturpå-verkad matjord. I schakten framkom sammanlagt 31 stolphål, fyra gropar, en brunn och en stenläggning. Det stora schaktet grävdes för grunden till en annexbyggnad medan det mindre schaktet grävdes för olika ledningar till byggnaden. Schaktningen för husgrunden och ledningsschaktet gjordes vid olika tillfällen.

Vid metall-detektoravsökningen påträffade flertalet metallföremål, i synnerhet i den norra delen av undersökningsområdet. Förutom tre mynt påträffades en bultlåsnnyckel

Figur 5. Schaktplan med samtliga anläggningar och inmätta fynd.

Figur 6. Foto över stenläggningen. Från väster.

(LUHM 33 065:4; figur 4), en fragmentarisk ölhane i form av en tupp (LUHM 33 065:5; figur 8) och två mungigor (LUHM 33 065:6; figur 3). Ej tillvaratagna fynd utgjordes av ett fragment av ett rivjärn i koppar, en muskötkula med gjuttapp, mönstrad kopparplåt med små spikhål?, en knapp av tenn (figur 7) en halv skilling från 1819, halv skilling från 1829 och en tioöring från Christian IX regentperiod (1863–1906). Dessa föremål förvaras hos fastighetsägaren Kristian Åsberg.

De tre mynten som tillvaratogs var mycket slitna men har getts en numismatisk bestämning till Christopher II (1319–1332) (LUHM 33 065:1), Erik Menved (1286–1319) (LUHM 33 065:2) och Drottning Kristina (1632–1654) (LUHM 33 065:3). Bestämningen av myntet från Christopher II är något osäker men myntet kan varapräglat under perioden 1330–1339 på Norra Jylland. Myntet från Erik Menveds regentperiod ärpräglat i Slesvig under perioden 1300–1309. Myntet från Drottning Kristinas regentperiod harpräglat i Nyköping 1634.

Stenläggningen var rektangulär och mätte ca 1 x 0,9 m och var något skadad i västra delen. I sektionen strax under stenläggningen framkom några bitar av rumpkakel med grön glasyr (LUHM 33 065:7) (figur 9). Stenläggningen har troligen utgjort en del av ett ingångsparti till den äldre bebyggelse som föregått den nuvarande gården. Mungigorna och rivjärnet påträffades strax intill stenläggningen. Det förekom ytterst lite keramik, djurben, tegel eller yngre fynd i schaktmassorna. En skärva äldre rödgods påträffades dock. I södra schaktväggen i ledningsschaktet kunde rester efter byggnader ses i form av dels ett lerlager i östra delen, dels ett lager bränd lera i västra delen. Inga av dessa lager kunde ses i norra sektionen.

Tre anläggningar undersöktes närmare genom delvis utgrävning av dem. I en större grop (anl. 1) framkom tre små bitar keramik av förhistorisk karaktär men som kan vara AIV-gods. I anläggningen framkom även tre bitar bearbetad flinta varav en med bruksspår (eldslagningsflinta?). Halva anl. 3 undersöktes utan att några fynd påträffades. Gropen hade en trågformad botten. Anl. 2 innehöll mycket bränd lera med jämna ytor och pinnintryck. Troligen rester efter en ugn.

TOLKNING OCH KÄLLKRITIK

Undersökningen inom fastigheten Hjärup 23:1 har berört gård nr 9 i Hjäruks by som fick vara kvar i byn efter enskiftet 1811. Den nuvarande mangårdsbyggnaden uppfördes ursprungligen i Lilla Uppåkra (gård nr 6) men flyttades 1837 till Hjärup. Före 1837 låg gårdens byggnader något längre norrut. På enskifteskartan från 1811 är gården trelängad med öppning mot väster. Även på laga delningskartan från 1795 är gården trelängad men med öppningen söderut (se omslag).

Figur 7. Knapp av tenn. Skala 1:1.

Figur 8. Fragmentarisk ölhane som framkom i ledningsschaktet (LUHM 33 065:5). Det som saknas är tuppens huvud som suttit till höger och ytterdelen av stjärtfjädrarna till vänster. Ölhansen var en typ av "kran" som slogs in i en trätunna. Foto: LUHM. Skala 1:1.

Figur 9. Fotot visar ett av rumpkakelfragmenten som framkom strax under stenläggningen (LUHM 33 065:5). Kakelskärvan är 85 mm bred.

I VA-schaktet i öst–västlig riktning framkom i södra schaktväggen lager av lera och bränd lera. Dessa lager syntes inte i den norra schaktväggen vilket tyder på att dessa lager härrör från den södra längan på 1811 års enskifteskarta.

Den närmast kvadratiske stenläggningen har troligen utgjort ett ingångsparti. Stenläggningen förefaller vara i det närmaste intakt så när som på att några stenar har försvunnit och rubbats. Stenläggningen har troligen inte ingått i bebyggelsen från 1811 utan är troligen äldre. Den verkar inte heller passa med den bebyggelse som finns på Laga delningskartan från 1795. De fynd som påträffades intill och strax under stenläggningen är till liten hjälp vid datering. Mungigor har funnits åtminstone sedan medeltiden. Kvadratrisk eller rektangulärt motivkake börjar förekomma under 1500-talet och ersattes under senare delen 1700-talet av den mer moderna Cronstedstka kakelugnen (Tunander 1973).

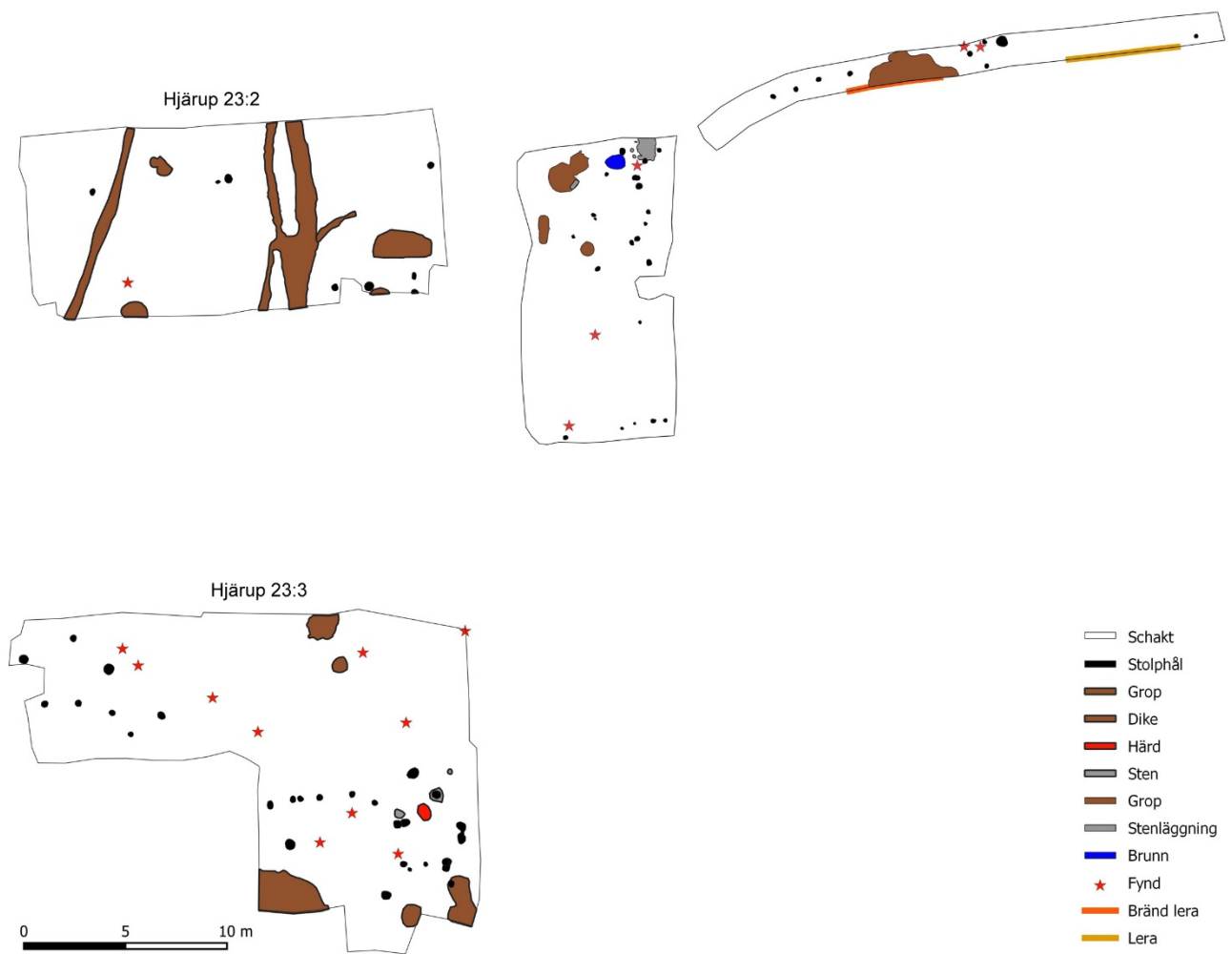
De framkomna anläggningarnas och fyndens spridning kan tolkas som att de stolphål och äldsta myntet i södra delen av husschaktet ska kopplas till gård nr 6, dvs. den gård som troligen utgjort en storgård under slutet av vikingatiden och början av medeltiden. De lämningar som påträffades i norra delen av husschaktet och i VA-schaktet hör troligen samman med olika faser av gård nr 9.

Undertecknad har under december 2020 och november 2021 genomfört två schaktningsövervakningar inom angränsande fastigheter, dels ca 10 m sydväst om föreliggande undersökning (Hjärup 23:3), dels 4 m västerut (Hjärup 23:2) (figur 10). Inom dessa undersökningar tillämpades samma metodik med skiktvis metalldetektoravsökning vid matjordsavbaningen. Det visade sig då att det förekom mycket mer äldre fynd i matjorden inom det sydvästra området, bl.a. en doppsko, ett vendiskt knivslidesbeslag, fyra medeltida mynt och en sländtrissa av bly (Hjärup 23:3). Det framkom även betydligt fler anläggningar. Det råder en stor fynd- och anläggningsskillnad mellan dessa två undersökningar. De fynd och anläggningar som påträffades inom Hjärup 23:3 liknar dem som UV-Syd har undersökt på andra sidan Hjärupsvägen och bör nog tolkas som utgöra en nordlig utbredning av den storgården. Inom Hjärup 23:2 påträffades markant färre fynd och antalet anläggningar var också betydligt lägre (Sarnäs 2022).

De fynd som påträffats i samband med föreliggande undersökning torde huvudsakligen kunna kopplas till den äldre gårdsbebyggelse som föregått den nuvarande 1800-tals gården.

Fnr	Sakord	Typ	Material	Antal	Längd	Diameter	Vikt	Anl.nr	Datering	Beskrivning
1	Mynt	Christopher II	Ag	1		17	1		1330–1339	Osäker bestämning
2	Mynt	Erik Menved	Ag	1		18	1		1300–1309	
3	Mynt	Kristina, ¼ öre	Cu	1		31	9		1634	
4	Bultlåsnöckel		Cu	1	69		14			Lösfynd i VA-schakt
5	Ölhane		Cu	1	50		29			
6	Mungiga		Fe	2			20			
7	Rumpkake		Keramik	6			254			Under stenläggningen
8	Kärl	Äldre rödgods	Keramik	1			15			Lösfynd i VA-schakt
9	Kärl	AIV?	Keramik	3			28	1		

Tabell 1. Tabellen redovisar samtliga tillvaratagna fynd. Vikt anges i gram och diameter i mm. Fnr är förkortning för fyndnummer.

Figur 10. Karta över de tre undersökningarna inom fastigheterna Hjärup 23:1-3.

Referenser

Litteratur

- Hallberg, G. 1991. Skånes ortnamn utgivna av dialekt och ortnamnsarkivet i Lund. Serie A Bebyggelsenamn. Serie 2 Bara härad.
- Sarnäs, P. 2022. Hjärup 23:2–3. Arkeologisk undersökning i form av schaktningsövervakning 2020–2021. Skånearkeologi rapport 2022:10.
- Schmidt Sabo, K. 2011. Hjärup 9:8. En vikingatida storgård samt äldre och yngre lämningar Skåne, Staffanstorps kommun, Uppåkra socken, RAÄ 26:1 & 42. Rapport över arkeologisk förundersökning och särskild undersökning 2009. Riksantikvarieämbetet UV Syd rapport 2011:113.
- Schmidt Sabo, K. 2016. Hjärup 21:38. Del av Äppelhagen. Skåne, Staffanstorps kommun, Uppåkra socken, Hjärup 21:38 fornlämning Uppåkra 26:1 Rapport över arkeologisk undersökning 2015 och arkeologisk kontroll 2015–16. Riksantikvarieämbetet UV Syd rapport 2016:56.
- Schmidt Sabo, K. 2018. En senvikingatida storgård i Hjärup, Skåne. (A Late Viking Period manorial farm in Hjärup, Scania.) Fornvännen 113.
- Tunander B & I. 1973. Kakelugnar

Opublicerat material

- Åsberg, L & K. 2017. Stenshögs gård i Lilla Uppåkra och Hjärup. Dokumentation av Stenshögs gård. Privat ägo.

Kartmaterial

- Fastighetskartan
Enskifteskarta 1811
Laga delningskarta 1795

Internetreferenser

- Fornsök
Lantmäteriet historiska kartor

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsens diarienummer431-27460-2020
Skånearkeologis diarienummer 202101
LUHM nummer 33065

Län Skåne
Kommun Staffanstorp
Socken Uppåkra
FastighetHjärup 23:1
RAÅ-nummer Uppåkra 26:1/ L1989:8188

Koordinatsystem Sweref 99 TM
N koordinat6170524
E koordinat 383056
M ö.h. 15-16

Fältarbetstid2021-04-15-2021-07-06
Antal arbetsdagar6
Antal arkeologtimmar 26

Undersökt yta147 m²

Projektansvarig Per Sarnäs
UppdragsgivareKristian Åsberg

Arkivmaterial i form av shp-fil, digitala foton, fältritning och rapportoriginal förvaras på Lunds universitets historiska museum